

[Knud Hansen.]
Spørgsmaal. Det har vi i hvert Fald gjort i Socialdemokratiet. Alhambras store Sal var fuld af Partifæller, da vi tog Beslutningen om at rette den Henvendelse til Ministeriet, som vi har rettet, og jeg ved i hvert Tilfælde, at i den Skrivelse, der er indgaaet fra det radikale Venstre, erklæres det, at man paa et Partimøde har vedtaget at rette denne Henvendelse til Ministeriet om, at Valget maa blive udsat til 1930.

Maa jeg dernæst lige gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, som protesterede imod min Udtalelse om, at vi i Kolding havde den Opfattelse, at Indlemmelsen vilde ske, at denne Opfattelse er vel begrundet. I Fjor blev der foretaget nogle Ændringer i Indlemmelsesloven, og det Udvalg, der var nedsat i den Anledning, har rettet nogle Forespørgsler til den højtærede Minister, og den højtærede Minister svarede paa disse Forespørgsler, og han siger dér bl. a.:

„Nedsættelse af Kommissioner betyder ikke et absolut bindende Standpunkt fra Regeringens Side; men Kommissioner vil selvfølgelig ikke blive nedsat, medmindre rimelige Grunde taler for den paa-gældende Indlemmelse.“

Jeg maa derefter gaa ud fra, at den højtærede Minister har fundet, at der er rimelige Grunde, som taler for de Indlemmelser, som Kolding Kommune har begæret. Men selvfølgelig kan den nuværende Minister hverken binde sig selv eller en eventuel senere Minister med Hensyn til de Beslutninger, der maa tages, naar det hele Materiale foreligger for Ministeren og Ministeriet skal træffe den endelige Beslutning.

Maa jeg dernæst sige...

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er ude.

Knud Hansen: Undskyld, jeg vidste ikke, det var en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har anmodet om en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Maa jeg blot sige, at jeg synes ikke, der er nogen Begrundelse for at nedsætte et Udvalg om denne Sag. Den er ganske klar, saa der er kun Grund til at sige ja eller nej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det var ikke min Hensigt at fremsætte kritiske Bemærkninger overfor den højtærede Minister med Hensyn til den Indlemmelsessag, jeg tænkte paa, og som jeg har haft lidt med at gøre, hvor jeg tværtimod mente, at den højtærede Minister, saaledes som han jo plejer det, har handlet særdeles forstandigt.

Med Hensyn til Nedsættelse af Udvalg vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg synes jo heller ikke, der er alt for megen Grund dertil, og maaske kunde det ærede Medlem Hr. Steen efter de Taler, han har hørt, frafalde sit Forslag, ellers har vi jo—det viser Salen med tilstrækkelig Tydelighed—Mulighed for at hindre det ærede Medlems Forslag.

Steen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at den principielle Betænkkelighed, jeg nærede, er knyttet til det Forhold, at man fra Rigsdagens Side ved en Løjlighedslov som denne tillægger det nu siddende Byraad i Kolding i Forening med de forskellige Partiernes Ledelser og Bestyrelser en Afgørelse, som egentlig tilkommer det samlede Borgerskab, nemlig Afgørelsen af, hvem der skal styre Kolding Bys Sager i det kommende Aar. Jeg haaber, den højtærede Minister forstaar, det kan være en principiel Betænkkelighed.

Dernæst er der fra forskellige Sider spurgt, hvad jeg egentlig havde tænkt, et Udvalg skulde beskæftige sig med. Jeg skal paa den givne Foranledning ikke have noget imod at gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at det efter min Opfattelse vil være særdeles rimeligt og naturligt, om Repræsentanter for Rigsdagen i et saadant Udvalg forhandlede med dem, der er beskæftiget i disse Indlemmelseskommissioner, og af deres Fremstilling af, hvorledes Forholdene ligger, dannede sig et Skøn over, hvorvidt der var Mulighed for, at de Indlemmelser kunde gennemføres indenfor det Tidsrum, der her er Tale om, thi er der ikke dette, er der efter min Opfattelse ikke noget Grundlag for Lovforslaget. Men da man jo i dette Tilfælde møder en Alliance mellem Socialdemokrater og Konservative, idet den socialdemokratiske Taler har modsat sig et saadant Udvalg og den konservative Taler har truet med, hvis jeg opretholdt Forslaget derom, at han havde Midler i Hænde til at forhindre det, da man altsaa fra de andre Partiernes Side mod Sædvane har taget mod dette rimelige Ønske fra vor Side paa den Maade, skal jeg aldeles ikke fastholde det og derigennem fremkalde en Afstemning. Jeg skal nok vide, inden Sagen finder sin